

[Aksel Larsen.]

Udenrigsministeren efter at være bekendt med Kendsgerningerne vedrørende Dollarlaanet og efter at være blevet erindret om forskellige amerikanske Statsmænds Betingelser for disse Laan fortsat erklære sig sikker paa, at Marshall-Hjælpen ikke vil blive gjort afhængig af Betingelser af politisk Natur eller af militærpolitiske Krav?

Endelig for det tredje: Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, holdt under den paagældende udenrigspolitiske Debat i Begyndelsen af Marts en Tale, hvor han meget kraftigt gik ind for, at Danmark skulde tilslutte sig en Vestblok. Udenrigsministeren tav stille om dette. Han havde Tid nok til at tale om andre Ting, men ikke om dette. Skal denne Tavshed over for Det konservative Folkepartis Rigsdagsgruppes Formands Krav om Danmarks Tilslutning til en Vestblok opfattes som en Tilslutning til dette Krav? Hvis ikke, hvorfor tav Udenrigsministeren saa?

Det er rigtigt, at den Verden, vi lever i, stort set er delt i to Lejre, men den er endnu ikke delt i to Blokke, og det er ikke saadan, at disse to Lejre geografisk eller statsligt er afgrænsede fra hinanden. Det er de vel til en vis Grad, men paa den anden Side, Skillelinien mellem de to Parter er ikke blot geografisk, den gaar igennem alle Lande, hvor Kapitalismen endnu hersker. Det er den aartusindgamle Skillelinie mellem dem, der har, og dem, der ikke har, og det Jerntæppe, hvormed man søger at hemmeligholde, hvad Folket kan udrette i de Lande, hvor det selv har Magten, er vævet af den kapitalistiske og desværre ogsaa den socialdemokratiske Presses egne Myriader af Løgne og Bagvaskelser. Gennem den Maade, der er talt paa saavel i dette Ting som uden for dette Ting af Repræsentanter for Regeringen og Repræsentanter for i hvert Fald Det konservative Folkeparti og Venstre, er det beklageligvis tilstrækkelig tydeligt tilkendegivet, at man derfra ønsker Danmark indrullet i en økonomisk, politisk og militær Vestblok, og Kendsgerningerne vedrørende Dollarlaan, Marshall-Hjælp, Handelsaftaler med England og en Masse andre Ting viser, at man er parat — uanset det ærede Medlem Hr. Holger Eriksens højlyriske Tale — til at

prisgive ogsaa Danmarks økonomiske Selvstændighed. Denne Politik godkender vi ikke.

Vi vender os imod, at Regeringen ikke alene er under en vis, skal vi sige indirekte moralsk Indflydelse udefra, men ogsaa oven i Købet under en direkte Indflydelse. Det har vi sidst set, da man fra Washington sendte Meddelelse ud om, at Danmark var i Færd med at købe amerikanske Vaaben, en Meddelelse, som kom paa et Tidspunkt, da i hvert Fald Krigsministeriets Direktør maatte erklære, at han kendte ikke noget til det, og vi har set det i det Tilfælde, vi diskuterede i sin Tid her i Tinget, nemlig den amerikanske Foranledning til Paaskens militære og politimæssige Beredskabsforanstaltninger. Jeg tillod mig dengang at spørge den højtærede Statsminister, om det ikke var sket paa amerikansk Initiativ, og jeg fik at vide, at det Spørgsmaal var noget Vrøvl. Senere er det fra Statsministeren blevet saa nogenlunde dokumenteret, at der forelaa en saadan Henvendelse via Minister Kauffmann, transporteret hjem af Legationsraad Bang Jensen. Regeringen og Partierne i Det udenrigspolitiske Nævn har alt saa været villige til at reagere, saa snart der blev trukket i Snoren eller stødt i Fløjten i Washington. (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Det ærede Medlem taler Usandhed!). Jeg advarer Statsministeren mod den Maade at benægte dette paa. Statsministeren maa være klar over, at Sandheden, den dokumenterede Sandhed herom, muligvis kan skjules et kortere Stykke Tid, men ikke i Længden, og det vil ikke lønne sig for Statsministeren ved en saadan Benægtelse at stille sig selv i et meget uheldigt Lys. Det, man skulde gøre herhjemme, var ikke at interessere sig for at komme ind i en Vestblok, i en økonomisk, politisk eller militær Alliance, men det var virkelig at støtte de Kræfter i Verden, som arbejder for Fredens Sag, og ikke at søge Tilslutning til dem, der ubestridelig arbejder paa muligt at fremkalde en ny Krig.

Hvordan det staar til, kan man se i Øjeblikket i Palæstina, og hvor Ansvaret for Tilstandene i Palæstina ligger, kan selv Regeringen ikke være i Tvivl om. Danmark er Medlem af De Forenede Nationer, og det burde sætte alle sine Kræfter ind paa at styrke De Forenede Nationer og ogsaa at